

ШААЗГАЙН ХҮҮГЭД

(БУРЯАД ОНТОХОН)

Шаазгай хүүгэдтээ иигэжэ хэлэбэ ха

– Зай, хүүгэдни, өөһэдөө хоолойгоо тэжээгты, сагтнай ерээ, томонууд болоот

Тиигэжэ хэлээд, шаазгай хүүгэдтэээ шугы руу ниидэжэ ошобо ха. Шугы соо ороод, шаазгайн хүүгэд өөһэдөө эдихэ юумэ бэдэрхээе таһа арсаба

– Бидэ уурхайдаа бусахамнай. Бэлэн хоол ама руумнай хэхэдэшни, ямар һайн гээшэ һэм,– гэжэ гонгинолдоно

– Хүүгэдни! Ойлгогты, таанар томонууд болоот, өөһэдөө хоолоо оложо эдихэ ёһотойт. Намайе минии эхэ таанарһаа үшөө бага байхадамни, уурхайһаа үлдэн гаргаһан юумэ,– гэбэ ха эхэ-шаазгай

– Магад, бидэниие һуршаар харбан алажа болохол, – гэжэ хүүгэдын харюусабад

– Энээнһээ нэгэшье айха хэрэггүй. Хүн харбахынгаа урда шагаадаг юм, теэд шагаахада саг хэрэгтэй. Тэрэ үедэнь таанад ниидэн арилхат,– гэжэ эхэнь хэлэбэ

Тиихэдэнь шаазгайн хүүгэд пишаганалдаба

– Бидэниие шулуугаар шэдэхэдэнь яахабибди. Шулуугаар шэдэхэдээ, хүн шагаадаггүй ха юм

– Заал һаа харахат. Хүн шулуу абахадаа, доошоо тонгойдог ха юм,– гэжэ эхэ-шаазгай хэлэбэ

– Гэнтэ шулууниинь бэлэн, гар соонь байг даа, тиигээ һаань яахабибди? – гэжэ хүүгэдын асууба

– Хэрбээ таанадай ухаан энээниие бодохо шадалтай хадаа өөһэдынгөө ами һаһа абарха аргатай болоот,– гээд, шаазгай ниидэн арилшаба ха.